

TITVLVS XLIII

Nihil est tibi cū bonis commune.

Antiquius in te nihil est incontinētia.

Vt es oīm imprudētissimus: sic & impudētissimtis.

Vivis tu qdem pessime ac pnciosissime: si bæluas dīci uī-
ta: at nō potius mors debet.

Amas oīa male uel facta: uel dicta: uel cogitata.

Quid est obscœni quod non dicas? quid perditū quod nō
audeas?

Es una eadēq; oīm uoce sentina sceleꝝ cloaca fœtidissima

Tunc tu plurimū oblectare: cū plurimū peccas.

Nullū est tā uastū & abominandū crime: qđ tibi leuissimū
facillimū ac minimū nō uideat.

Adbibes scelerib⁹ omnē operam.

Quo mai⁹ est ac rarius uitū: eo te illud delectat magis.

Ab oīm uirtute alienus cūctis criminib⁹ uacas.

¶ Titulus. xliij.

¶ Amatoria honesta familiaris.

Quanta sim erga te beniuolentia: nō est facile dictū. **N**am
si uero illud a **Cicero** dictū est inuitari nos ad amandos

Cicero

quos nunq̄ uidimus: in quibus sit uirtutis simulacrum: quo
debeo esse in te studio: quem uidi nouiq; uix omni laude
cumulatū: **H**abes tu qdem quæ in homine sunt rarissima:
ingenuā indolem: fœcunditatē ingenij nō mediocrē: do-
ctrinam quæ longe lateq; superat ætatem. **E**sq; (qđ maxi-
me probandū est in hodiernæ tempestatis hominib⁹) om-
niū humanissimus atq; t̄p̄ gratissimus: nec te officijs uinci-
sinis: nec cuiq; es difficilis. **A**mo te igitur uæbementius &
abs te amari cupio: nō q̄ rear posse te mihi amore parem
fieri (superabo te semp) sed q̄ non amem: a quo nō amer?

Quod tūc fieri posset: cū tu maiorib⁹ occupatus negocijs
posses mei non meminisse. **I**d ut ingrati esset hominis: ita
cōtra oēm humanitatis tuæ naturā atq; uim. **N**am si uero
dictū est a **Seneca**: **S**i uis amari: ama: necessariū ē ut amet
q̄ amat: eūq; in naturā & bene uiuendi rationem nitī qui
cum amet nō amet. **S**i quid ego postularem turpius: aut

Seneca

attemptarē in decori : non essem amandus : teq; mihi non respondentem in amore nō accusarem ingratitude : ac mecum ipse potius magnificarem honestatemq; ac pudicitiam tuam nequirē non laudare. **At** ubi tua me ad amā dū inuitauit pbitas : egregia laus : sūma eruditio : q; potest non probare animi mei sententiā : **Quis** te nō improbare si nō respondeas : **Ama** me igit̄ mutuo : & aliquando q; ad me dato litterar; : q; bus optimū consequar amoris erga te mei fructū : legendis sæpenumero doctissime abs te exaratis. **Quid** em̄ iucūdius ad me deferri possit : q̄ quæ tu tā disertus elegātissime pfeceris : **At** cōtra tu me : meisq; om̄ibus æque utere : ac te tuisq;. **Tunc** em̄ me mihi rem gratissimā effecisse cognoscā : cū tibi gratificari me posse duxero. **Incredibile** dictū est : q̄ tibi cupiā morē gerere. **Ex Mediolano. vj. kl. Aprilis.**

Amatoria honesta familiarissima.

Amo te plurimū ob incredibilem doctrinā tuam : cupioq; abs te mihi in amore responderi. **Qd̄** cū feceris & officio simul tuo satisfeceris & desiderio meo : cum neglexeris & a uirtute defeceris & spem fefelleris meā. **Hor;** utrum & ipse uelim : ac expectem : & te deceat : tu te iudica q; uir es prudentissim⁹. **Si** me ad te amandū tua promouit eruditio ac probitas : fac ne uel rudis uel improbus uideri malis : q; qualis es. **Ad** hæc aut̄ scribe nō nihil aliqñ : ac iube ut & litteris tuis elegātissimis iucūdus mihi sis : & mea utaris opa. **Vale. Ex Mediolano. v. kl. Aprilis.**

Amatoria honesta grauis.

Cum nihil ab me quæri soleat diligentius : q̄ ut iactura nulla sit t̄pis. **Nam** ut **Lactanti⁹** docet : ne qd frustra fiat prouidendū est : tū hoc etiā diligenter ingrit : ut in ingrātū non sim officiosus. **Nam** & si officiū in neminē est negligendū : **Sophocles** ut uoluit **Sophocles** : tamen duo sunt pro **Euripide** officij **Euripides** genera : quor; aliud exprimit liberalē in bñmerentē : aliud **Duo** officij prodigū in ingrātū. **Vtroq;** nos amāt reges ac dij imortal genera les. **Vno** sunt hoies laudandi. **Nam** uel ipsi reges : atq; dij :

TITVLVS XLIII

quod **Theophrastus** inquit) cū uiderint nos non respicere, **Theophras-**
 re officium reuocant. **Nos** homunculi: quibus non licet: stus
 nec est semper facultas reuocandi: quod dederimus: desi-
 nimus potius dare (si sapimus) q̄ si dederimus: sperem⁹ re-
 uocare: cum etiam nos **Sulpiti⁹** iurisconsultus admonue- **Sulpitius**
 rit: meli⁹ esse non soluere q̄ male solutū repetere. Cū igit̄
 ad amandū aliquē nos ducit: inuitat atq; trahit: quodam-
 modo ulla illius egregia & rara uirtus: nisi nos ab eodem
 amari sentiamus: frustra nostrum nos officium impende-
 re: ac tempus terere intelligimus. In quos illud **Quidianū** **Quidius** in
 iure dicendū sit: **Quid** harenæ semina mādās? **Non** pro-
 futuris littora bobus aras. **Merito** possim⁹ uel **Belidū** un- **epistolis** be-
 das haurire: uel **Sisypho** saxo laborare: uel **Ixione** inuol- **roidum**
 ui rotæ. Quāobrem cū ad te amandū: non una: sed pluri-
 mæ tuæ sūmæq; uirtutes allegerint: ut si te non amē tota
 mēte sim penit⁹ amens. **Amo** profecto tam sincere: tam
 uere: tam pfecte: ut eorū cesserim nulli q̄ scribuntur apud
 ueteres tā artis deuicti amicitiaē uinculis. **Sed** ut amer abs
 te pariter cupio: ne frustra sim in amando perplex⁹. **Haud**
 enim uereor non amari: sed eo quidem amandī officio mi-
 hi non reponi quod expecto. **Nam** ut ad te amās crebras
 litteras dabo: sic referri uelim responsa: ut mutuos dem ac-
 cipiamq; amoris fructus. **Ait** enim quod non nescis **Ari-** **Aristopha-**
stophanes: præsentes consuetudinem q̄ familiarissimam **nes**
 amantes habere: absentes uero litterarum usum. Itaq; q̄
 diu his erimus locorum interuallis disuncti: litterarū con-
 tendamus officijs: alter alterum superare: q̄q; elegantia di-
 cendi abs te uictus te semper amando superabo. **Scio** qd
 dicam: nunq; amando me uincas. **Prior** in cœpi tuis allec-
 laudibus: **Tu** me sequeris. **Vocatus** respondebis. **Aucto-**
 rui⁹ ego sum beniuolentiaē. **Cum** facile sit inuentis adde-
 re. **Prima** laus in inuentione consistit. **Amat**: ait **Seneca**: **Seneca**
 qui te prius: is te ducit. **Dux** ducto maior est. **At** **Homerus** **Homerus**
 uidentem præfert cæco: qui in alio intelligat quod in
 se neq; intelligi. **Ego** te amo: quoniam es doctissim⁹: eru-

TITVLVS XLIII

ditissimus: disertissimus. **Tu** quid in me uides: cur ames? Nihil profecto nisi quod amaris. Non es in amando officiosus. Sed si non ames ingrat⁹ appellare. **Tu** in me cæcus. **Ego** in te uidēs. **At** amando simul impera nō nihil: ut usus opera mea: uel ingenio: uel facultatibus uideare mutuo me amare. Nam ego ubi uidero quicquid in te: quo mihi sit opus non desinā quærere. **Si** dabis muneri tuo fatiffacies: si negabis: non ego: sed tu peccaberis. **Quod** si quid in me uideris quo tibi gratificari possim: nec eo sis usus: perinde malefeceris: ac si auarorū more a tuis abstinueris reb⁹. **Mea** enim omnia sic sunt in te conuersa: ut ego quoque conuersus sum: a quo nunquam aberis: & cum quo: quanto erimus locis distantiōres: tanto eris charitate coniūctior: tanto tibi semper futur⁹ deditior atque dedicatior. **Modo** tu me pariter ames: nec indignū putes existimare: debere te hoc mihi quod te amem tam mirifice: ut nihil supra. **Ex Mediolano** iij. kalendas Aprilis.

Synonyma amatoria honesta.

Ego te plurimū amo.

Incredibili sum in te beniuolētia.

Cupio ut mutuo me ames.

Expecto abs te in amore mihi responderi.

Si uis nō esse ingrat⁹: ama me ut amaris.

Si me mutuo nō ames: sis omnium ingratissim⁹.

Quod te primus amare cœpi: debes tu plurimū mihi.

Fac ut meum in te studium non negligas: sed in amando respondeas.

Ama me ut te amo.

Cum amem te honestissime: tu pariter ama.

Quando tua inuitat ad te amandū me uirtus: ne te ingratum exhibeas.

Ne te inferiorē respondēdo præbeas: quā in tua amāda uirtute prior ego sim inuētus.

Cum intelligas quā te sincera mente amē: nō ducas indignū si me mutuo ames.

Uitaret
Nanq
Ego
Quid
alio
est
nisi
nisi
non
hoc
fecer
uirtu
oblit
ribus
hospit
hic om
ne uirt
admir
intra
Pictura
cena
lan
impe
uideat
popul
Tua
litas
longe
cere: ca
bibene
conten
quā plu
in Medie

TITVLVS XLIII

Imitare in amādo si potes fœcūdiſſimos agros.
 Nunq̄ amādo me ſupabis: ſed ut annitaris cupio.
 Ego qđ abs te quoq; poſtulo: in amādo nemini ceſſero.

¶ Titulus. xliiij.

¶ Rei nouæ nūciatiua familiaris.

Quid hic agat noui nūciaturus quod potiſſimū ſcribam:
 aliud non habeo q̄ qđ ad nos attinet. Vir ille bonus (hoc
 eſt omnium fraudulentiffimus) oppugnat hic bonos om-
 nis: inuenitq; paſtorale quoddam lupus tegmen: ut quia
 non uiuitur in hoc monaſterio: ut ait: obſeruanter: exteri
 hic traducantur: pulſis noſtris Inſubribus: quaſi uelit ob-
 ſeruantior eſſe reliq;: aut non potius occupare monaſte-
 riū: ut ſolus imperet: & ſuis ſcleribus omnia polluat. Nos
 obliſtem⁹ quantū opera: ope: conſilio: amicorumq; fauo-
 ribus poterim⁹. Sed præcipue dei optimi maximiq; auxi-
 lio: qui non feret has ſordes hiſce fraudibus tegi. Cætera
 hic omnia quieſcūt. Nam dux Inſubriū & mater & fili⁹ be-
 ne ualent. Pacata ſunt quæq;. Bene ualemus ſinguli. Tuū
 ad nos aduentū expectam⁹. Vale. Ex Medioloano. iij. Ka-
 lendas Aprilis.

¶ Rei nouæ nūciatiua familiariffima.

Hic frumenti maxima eſt charitudo. Viuim⁹ omnes diffi-
 culter. Nam & de peſte non eſt ſuſpicio mediocris. Pullu-
 lant enim ſigna quædam: qbus manifefto cognofcit quid
 impendat. Fit coniectura de pace poti⁹ q̄ de bello: tamenſi
 uideantur quædam ſignificare bellum: quibus diſcordiæ
 populorū flagrāt: Sed futuroꝝ ſolus eſt arbiter Iuppiter.
 Tua coniunx aliquantulū ægrotauit: nunc conualuit. Fi-
 lius tuus natu maior eſt in litteris diligentiffimus. At plus
 longe delectatur poeticis: q̄ legibus. Quicquid conat di-
 cere: carmen eſt. Inuito nequit ſydere annitat: operam ad-
 hibe: ne plus ſapere uelle uidearis q̄ ſapias. Inuitis nihil eſt
 contendere fatiſ. Frater tu⁹ ex thracia ditiffim⁹ redijt: nec
 qđ plus cupit: q̄ te corā intueri. Cito (ſi ſapis) redi. Vale.
 Ex Medioloano pridie kl. Aprilis.